

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocar, de avocatul Chirica Iurie în numele inculpaților Rusu Igor și persoana juridică SRL „Privex-Prim” și inculpații

Rusu Igor Vasile, născut la 19 ianuarie 1981, originar și domiciliat în or.Chișinău, str.Botanica Veche 43, ap.26

și

persoana juridică SRL „Privex-Prim”, înregistrată la 28 mai 2003, cod fiscal 1003600060792, cu sediul în or.Chișinău, str.Botanica Veche 43, ap.26.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 29.10.2013 - 01.07.2014;
2. Instanța de apel: 06.08.2015 - 18.11.2015;
3. Instanța de recurs: 09.03.2016 - 05.07.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 01 iulie 2014, Rusu Igor a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Persoana juridică SRL „Privex-Prim” a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.244 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ceea ce constituie 40000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate pe un termen de 1 an.

2. Prima instanță a constatat că, persoana juridică Societatea cu răspundere limitată „Privex Prim”, cod fiscal 100360006092, înregistrată la 28.05.2003, cu sediul în mun.Chișinău, str.Botanica Veche 43, ap.26, cu genul de activitate prelucrarea și fasonarea sticlei plate, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, cu subdiviziunea înregistrată la 25.02.2009 în Registrul de Stat al persoanelor juridice mun.Chișinău, str.Brîncuși 5, cu genul de activitate spălătorie auto, în perioada anilor 2010-2011, a săvârșit evaziunea fiscală a întreprinderii, faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală, în următoarele circumstanțe:

Conform actului reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Privex Prim” din 18.06.2012, administrația „Privex Prim”, contrar prevederilor art.101 Cod fiscal, care reglementează că „subiecții impozabili stipulați la art.94 lit.a) Cod fiscal, sînt obligați să declare, conform art.115 Cod fiscal și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate, sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile,

serviciile livrate lor și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă”, precum și art.118 alin.(1) Cod fiscal, avînd scopul evaziunii fiscale a subdiviziunii „Privex Prim” SRL situate pe str.Brîncuși 5, mun.Chișinău, cu genul de activitate - spălătorie auto, nu a ținut evidența serviciilor prestate achitate în numerar, neînregistrînd în registrul de evidență a livrării de mărfuri și servicii încasări din prestarea serviciilor în sumă totală de 341 155,93 lei, inclusiv TVA la suma de 56 859,32 lei. SRL „Privex- Prim” a prezentat declarațiile lunare a TVA eronate, fapte ilegale care au condus la micșorarea TVA, aferentă bugetului public național în sumă de 56 859,32 lei. Mijloacele financiare în valoare totală de 340 085,01 lei, inclusiv TVA, au fost înregistrate de administrația „Privex Prim” SRL, doar în registrul mașinii de casă și control a filialei de pe str.Brîncuși 5, mun.Chișinău, neavînd reflectare în registrele contabile 241 „Casa”, 221 „Creanțe pe termen scurt aferente facturilor comerciale”, 611 „Venituri din vânzări” al SRL „Privex Prim”, fapte ilegale care au condus la micșorarea veniturilor din vânzări cu 283 404,17 lei (340085,01 - 56680, 83 lei).

2.1. Prin aceeași sentință s-a indicat că prin rechizitoriu Rusu Igor se învinuiește în faptul că, activînd conform încheierii Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 01 martie 2010, în funcție de al doilea administrator și fondator al „Privex-Prim” SRL, cu genul de activitate prelucrarea și fasonarea sticlei plate, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 28.05.2003, cu cota de participare 50 % din capitalul statutar al societății și fiind persoană juridică conform Registrului de stat nr.5346 din 11.03.2010, în perioada anilor 2010-2011, personal, în calitate de administrator, a condus activitatea filialei societății, cu sediul pe str.Brîncuși 5, mun.Chișinău, cu genul de activitate - spălătorie auto, înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 25.02.2009.

Conform actului reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Privex Prim” din 18.06.2012, administratorul „Privex Prim” SRL, Rusu Igor, contrar prevederilor art.101 Cod Fiscal, care reglementează, că „subiecții impozabili stipulați la art.94 lit.a) sînt obligați să declare, conform art.115 și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă”, precum și art.118 alin.(1) Cod Fiscal, avînd scopul evaziunii fiscale a subdiviziunii „Privex Prim” SRL, situate pe str.Brîncuși 5, mun.Chișinău, cu genul de activitate - spălătorie auto, nu a ținut evidența serviciilor prestate achitate în numerar, neînregistrînd în registrul de evidență a livrării de mărfuri și servicii încasări din prestarea serviciilor în sumă totală de 341 155, 93 lei, inclusiv TVA la suma de 56 859,32 lei, care ar fi dus la prezentarea eronată a declarațiilor lunare privind TVA și respectiv, la micșorarea lui, aferent bugetului public național în sumă de 56 859,32 lei. Mijloacele financiare în valoare totală de 340085,01 lei, inclusiv TVA, au fost înregistrate de Rusu Igor doar în registrul mașinii de casă și control al filialei, nefiind reflectare în registrele contabile 241 „Casa”, 221 „Creanțe pe termen scurt aferente facturilor comerciale”, 611 „Venituri din vânzări” ale „Privex Prim” SRL, avînd ca efect micșorarea veniturilor din vânzări cu 283 404, 17 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul I.Rusu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.244 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 3000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a agenților economici pe un termen de 5 ani, iar persoana juridică „Privex-Prim” SRL să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza aceluiași articol, la amendă în mărime de 5000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de prestare a serviciilor în domeniul spălătoriei auto pe un termen de 5 ani, pe motiv că instanța a apreciat eronat probele cercetate în cadrul examinării pricinii, vinovăția inculpaților fiind demonstrată prin cumulul de probe prezentate de partea acuzării și cercetate în instanța de judecată, inclusiv prin declarațiile martorilor V.Puiu, V.Volna, A.Vîntu, actul reviziei economico-financiară tematică efectuată la SRL „Privex-Prim”;

- inculpații I.Rusu și „Privex-Prim” SRL, și avocatul I.Chirica în numele acestora, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art.390 Cod de procedură penală, inculpatul I.Rusu să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, iar „Privex Prim” SRL să fie achitată de comiterea aceleiași infracțiuni, pe motiv că fapta săvârșită de persoana juridică nu întrunește elementele infracțiunii, argumentînd că I.Rusu și „Privex-Prim” SRL au fost puși incorect sub învinuire, instanța apreciind probele eronat și incomplet; - concluziile de nevinovăție ale inculpatului Ig.Rusu sînt corecte, fiind criticată motivarea acestora, deoarece au fost respinse probele apărării care demonstau vina lui V.Puiu în fapta incriminate; - întocmirea și prezentarea dărilor de seamă privind calcularea și achitarea de către SRL „Privex- Prim” a impozitului TVA, precum și reflectarea în conturile contabile a încasărilor înregistrate prin MCC nu depindea de inculpați, ci de V.Puiu, care a preluat de facto conducerea întreprinderii, contrar hotărîrilor judecătorești de excludere a acestuia în calitate de administrator al întreprinderii și a împiedicat inculpații să execute obligațiile privind evidența contabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, a fost respins apelul inculpaților și a avocatului Iu.Chirica în numele acestora, și admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Rusu Igor a fost condamnat în baza art.244 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 2500 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a agenților economici pe un termen de 5 ani;

- persoana juridică SRL „Privex Prim” i-a fost aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 4000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de prestare a serviciilor în domeniul spălătoriei auto pe un termen de 5 ani.

4.1. Instanța de apel a constatat că Rusu Igor, activînd, conform încheierii Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 01 martie 2010, în funcție de al doilea administrator și fondator al „Privex-Prim” SRL, cu genul de activitate prelucrarea și fasonarea sticlei plate, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 28.05.2003, cu cota de participare 50 % din capitalul statutar al societății și fiind persoană juridică conform Registrului de stat nr.5346 din 11.03.2010, în perioada anilor 2010-2011, personal, în calitate de administrator, a condus activitatea filialei societății, cu sediul pe str.Brîncuși 5, mun.Chișinău, cu genul de activitate - spălătorie auto, înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 25.02.2009.

Conform actului reviziei economico-financiare tematică efectuate la SRL „Privex Prim” din 18.06.2012, administratorul „Privex Prim” SRL, Rusu Igor, contrar prevederilor

art.101 Cod Fiscal, care reglementează, că „subiecții impozabili stipulați la art.94 lit.a) sînt obligați să declare, conform art.115 și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă”, precum și art.118 alin.(l) Cod Fiscal, avînd scopul evaziunii fiscale a subdiviziunii „Privex Prim” SRL, situate pe str.Brîncuși 5, mun.Chișinău, cu genul de activitate - spălătorie auto, nu a ținut evidența serviciilor prestate achitate în numerar, neînregistrînd în registrul de evidență a livrării de mărfuri și servicii încasări din prestarea serviciilor în sumă totală de 341 155, 93 lei, inclusiv TVA la suma de 56 859,32 lei, care ar fi dus la prezentarea eronată a declarațiilor lunare privind TVA și respectiv, la micșorarea lui, aferent bugetului public național în sumă de 56 859,32 lei. Mijloacele financiare în valoare totală de 340085,01 lei, inclusiv TVA, au fost înregistrate de Rusu Igor doar în registrul mașinii de casă și control al filialei, nefiind reflectate în registrele contabile 241 „Casa”, 221 „Creanțe pe termen scurt aferente facturilor comerciale”, 611 „Venituri din vânzări” ale „Privex Prim” SRL, avînd ca efect micșorarea veniturilor din vânzări cu 283 404, 17 lei.

4.2. Persoana juridică Societatea cu răspundere limitată „Privex Prim”, cod fiscal 100360006092, înregistrată la 28.05.2003, cu sediul în mun.Chișinău, str.Botanica Veche 43, ap.26, cu genul de activitate prelucrarea și fasonarea sticlei plate, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, cu subdiviziunea înregistrată la 25.02.2009 în Registrul de Stat al persoanelor juridice mun.Chișinău, str.Brîncuși 5, cu genul de activitate spălătorie auto, în perioada anilor 2010-2011, a săvîrșit evaziunea fiscală a întreprinderii, faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală, în următoarele circumstanțe:

Conform actului reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Privex Prim” din 18.06.2012, administrația „Privex Prim”, contrar prevederilor art.101 Cod fiscal, care reglementează că „subiecții impozabili stipulați la art.94 lit.a) Cod fiscal, sînt obligați să declare, conform art.115 Cod fiscal și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate, sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă”, precum și art.118 alin.(l) Cod fiscal, avînd scopul evaziunii fiscale a subdiviziunii „Privex Prim” SRL situate pe str.Brîncuși 5, mun.Chișinău, cu genul de activitate - spălătorie auto, nu a ținut evidența serviciilor prestate achitate în numerar, neînregistrînd în registrul de evidență a livrării de mărfuri și servicii încasări din prestarea serviciilor în sumă totală de 341 155,93 lei, inclusiv TVA la suma de 56 859,32 lei. SRL „Privex- Prim” a prezentat declarațiile lunare a TVA eronate, fapte ilegale care au condus la micșorarea TVA, aferentă bugetului public național în sumă de 56 859,32 lei. Mijloacele financiare în valoare totală de 340 085,01 lei, inclusiv TVA, au fost înregistrate de administrația „Privex Prim” SRL, doar în registrul mașinii de casă și control a filialei de pe str.Brîncuși 5, mun.Chișinău, neavînd reflectate în registrele contabile 241 „Casa”, 221 „Creanțe pe termen scurt aferente facturilor comerciale”, 611 „Venituri din vânzări” al SRL „Privex Prim”, fapte ilegale care au condus la micșorarea veniturilor din vânzări cu 283 404,17 lei (340085,01 - 56680, 83 lei).

4.3. Instanța de apel în motivarea soluției sale a indicat că, actul reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Privex Prim” din 18.06.2012, se apreciază drept o probă ce indica la vinovăția lui Ig.Rusu și persoanei juridice SRL „Privex Prim”, deoarece din concluziile acestuia rezulta prezența în acțiunile inculpaților a semnelor infracțiunii prevăzute la art.244 alin.(1) Cod penal.

Analiza acestui înscris, a indicat instanța, atesta faptul că cei prezenți la întocmirea lui, și anume Ig.Rusu și V.Puiu și-au exprimat acordul referitor la concluziile și cuprinsul acestuia, mai mult că, inculpatul Ig.Rusu a aplicat semnătura sa atât în calitate de administrator, cât și în calitate de contabil-șef al SRL „Privex Prim”, ceea ce constituie o probă îndubitabilă în demonstrarea vinovăției acestuia în calitate de persoană fizică în comiterea infracțiunii imputate lui, or, inculpatul nu și-a exprimat dezacordul cu acest act și nu l-a contestat în ordinea prevăzută de pct.25 și 26 din Regulamentul cu privire la efectuarea reviziilor economico-financiare, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr.253 din 10.03.2003, ci din contra, l-a confirmat prin semnătura personală.

A mai statuat instanța că declarațiile lui Ig.Rusu privind nevinovăția sa nu pot fi reținute, deoarece acestea au fost combătute de probe administrate pe cauză, care coroborau între ele, iar prima instanță eronat și-a bazat concluzia de nevinovăție a lui, invocînd faptul că culpabilitatea acestuia nu a fost dovedită, elucidînd acțiuni infracționale doar din partea persoanei juridice SRL „Privex Prim”, or, atât vinovăția persoanei juridice, cât și a inculpatului s-a dovedit prin probe prezentate de partea acuzării și analizate ulterior în cadrul instanței de apel.

Totodată, a fost respinse argumentele apărării, precum că inculpatul, dispunînd de calitatea de asociat și de al doilea administrator, i-a fost interzis categoric de către V.Puiu și de directorul comercial V.Volna, ultimul fiind angajat de V.Puiu unilateral, accesul în sediul SRL „Privex Prim” din str.Zelinski 11, mun.Chișinău, deoarece acest argument nu a fost probat.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare inculpații și avocatul Iu.Chirică în numele lor, care au solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului Ig.Rusu - pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat și a persoanei juridice SRL „Privex Prim” - pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale recurenții au indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- că prin actul reviziei economico-financiare tematice CCCEC din 18.06.2012, care a fost pus la baza condamnării inculpaților s-a menționat că controlul corectitudinii evidenței serviciilor prestate a fost efectuat în baza registrului MCC înregistrat pentru subdiviziunea din str.Brîncuși 5, mun.Chișinău și datelor evidenței contabile, însă inspectorul nu a verificat plenitudinea declarării, calculării și achitării taxelor și impozitelor la bugetul public național de către SRL pentru perioada anilor 2008-2012, ceea ce demonstrează că nu s-a stabilit, în conformitate cu art.101-102 Cod fiscal, dacă cuantumul impozitului TVA, care trebuia să fie achitat, în urma infracțiunii comise depășește sau nu 1500 unități convenționale,

- instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor martorului A.Vîntea, care a explicat că controlul a fost executat la sediul SRL din str.Zelinski, 11, prin contrapunerea datelor din Declarațiile privind TVA prezentate și a datelor din Registrul MMC, și nu a efectuat controlul subdiviziunii din str.Brîncuși 5, nu a verificat toate procurările și vânzările efectuate în cadrul întreprinderii SRL pentru perioada respectivă, iar calcularea cuantumului

impozitelor și taxelor care urmau a fi achitate, putea fi stabilit numai în urma controlului total a activității SRL

- instanța de apel a admis o eroare gravă la stabilirea persoanei vinovate, deoarece potrivit prevederilor art.13 din Legea contabilității (113/27.04.2007) răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducerii (organului executiv), în entitatea cu răspundere limitată;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în perioada anilor 2010-2012 administratorul întreprinderii a fost V.Puiu, care a exercitat funcția dată din momentul fondării întreprinderii și până la rămânerea definitivă, la 25.10.2012, a hotărârii judecătorești privind excluderea lui din componența asociaților SRL „Privex Prim”, iar funcția de contabil-șef în perioada 2010-2012 a fost executată la fel de V.Puiu, fapt confirmat prin răspunsul IFS mun.Chișinău, declarațiilor privind TVA pe anii 2010-2011 semnate de V.Puiu și directorul comercial V.Volna, așa că prin prisma art.181, 190, 232 Cod fiscal și art.13 Legii contabilității 113/27.04.2007, persoana cu funcție de răspundere pentru ținerea evidenței și stingerea obligațiilor fiscale este V.Puiu, care a deținut în perioada respectivă funcția de administrator și contabil-șef;

- instanța de apel incorect l-a apreciat pe Ig.Rusu ca persoana cu funcție de răspundere a contribuabilului SRL „Privex Prim” atribuindu-i lui în mod arbitrar funcția de al doilea administrator, administrator al subdiviziunii din str.Brîncusi 5, care niciodată nu a ocupat funcția de al doilea administrator;

- constatările instanței de apel, precum că subdiviziunea este înregistrată în Registrul persoanelor juridice, contravine materialelor cauzei și normelor legale, or legea nu prevede înregistrarea subdiviziunii ca un subiect aparte nici în scopuri fiscale, nici în scopuri de antreprenoriat;

- numirea în calitate de administrator a lui Ig.Rusu a fost efectuată de către instanța de judecată prin încheierea din 01.03.2010 ca măsură de asigurare a acțiunii în baza art.174 Cod de procedură civilă, în cadrul litigiului civil, însă această încheiere de fapt nu a fost executată, ceea ce se demonstrează prin procesul-verbal nr.15-546/10 din 31.05.2010 întocmit de executorul judecătoresc A.Tcacenco, prin care se atesta refuzul lui V.Puiu de a-l admite spre administrarea întreprinderii pe Ig.Rusu, probă asupra căreia instanța nu s-a expus, precum și a ignorat certificatul eliberat de CPs Botanica, prin care la fel se atestă că Ig.Rusu nu are acces la sediul întreprinderii SRL „Privex Prim”;

- în cauză lipsește latura obiectivă a componenței infracțiunii prevăzută de art.244 Cod penal, din care că acțiunile (inacțiunile) pot fi săvârșite de o persoană în obligațiunile căreia sînt întocmirea documentelor contabile, fiscale sau financiare, iar funcția de administrator și contabil-șef cu drept de semnătură a fost executată de V.Puiu și nicidecum de Ig.Rusu;

- instanța nu a luat în considerație că declarațiile privind TVA ale SRL „Privex Prim” au fost întocmite, semnate și prezentate organelor competente de V.Puiu și V.Volna, iar răspunderea pentru evidența contabilă și, prin urmare, reflectarea tuturor operațiunilor îi revine lui V.Puiu ca administrator și contabil;

- instanța nu a atras atenția că perioada neînregistrării încasărilor au încetat odată cu apariția litigiului civil între asociații Ig.Rusu și Puiu Viorel începînd cu anul 2010;

- instanța de apel nu s-a expus asupra raporturilor de drept existente între Ig.Rusu ca asociat al SRL pe de o parte și V.Puiu ca asociat și administrator al SRL „Privex Prim” pe de altă parte, conform situației din 2010- 2011;

- instanța de apel a ignorat decizia Curții Supreme de Justiție din 25.10.2012, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 08.12.2011 privind excluderea lui V.Puiu din componența asociaților SRL „Privex-Prim”, pe motivul cauzării

daunelor și comiterii fraudelor în detrimentul întreprinderii și gestionării unipersonale a întreprinderii, ascunderea venitului întreprinderii, neutilizarea aparatului de casă înregistrat pe adresa sediului SRL „Privex Prim” din str.Zelinski 11, neeliberarea bonurilor fiscale clienților, efectuarea încasărilor în numerar fără luarea la evidență contabilă;

- instanța de apel nu a examinat toate probele, cu toate că au fost menționate în lista probelor în instanța de fond și în cererea de apel;

- necontestarea actului de revizie din partea lui Ig.Rusu nu poate fi calificată ca recunoașterea vinei, ori în acest act se menționează despre controlul veniturilor și nu a activității totale, despre care Ig.Rusu nu avut de unde să cunoască, ori el a fost înlăturat de la administrare și nu a fost acceptat nici în baza încheierii instanței judecătorești;

- instanțele incorect au stabilit vina persoanei juridice, or vina SRL „Privex Prim” urma să fie în legătură cauzală cu vina asociaților care au luat astfel de decizie în scopul evaziunii fiscal. Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.244 Cod penal se caracterizează numai prin intenție directă, care nu a fost demonstrată prin probe, astfel inculpații urmau a fi achitați din lipsa laturii subiective.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 iulie 2015, au fost admise recursurile ordinare declarate de inculpații Ig.Rusu, SRL „Privex- Prim” și avocatul acestora, Chirica Iurie, s-a casat total decizia instanței de apel și cauza s-a remis la rejudecare în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că, pripit instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge argumentele părții apărării referitor la faptul că inculpatului, care dispunea de calitatea de asociat și de al doilea administrator, i-a fost interzis categoric de către V.Puiu și de directorul comercial V.Volna, accesul în sediul SRL „Privex-Prim” din str.Zelinski 11, mun.Chișinău, motivându-se prin faptul că la materialele cauzei nu a fost probat acest argument, astfel instanța a ignorat și nu s-a expus asupra următoarelor probe ale apărării, care confirmau temeinicia argumentului sus expus - certificatul eliberat de CPs Botanica, prin care se atestă faptul că inculpatul a apelat la poliție deoarece nu a avut acces la 19.04.2010 la sediul SRL, scrisoarea Direcției investigare a fraudelor MAI nr.3/31-R3/11 din 20.08.2011, prin care se atesta că plângerea privind activitatea ilegală a administratorului V.Puiu a fost expediată în adresa IFS, copiile telegramelor expediate de inculpat în adresa lui V.Puiu din 06.10.2010, 06.05.2010, 31.03.2010, prin care se atesta faptul că inculpatul nu a avut acces la sediul SRL „Privex Prim”, iar V.Puiu, ca administrator, intenționat refuza să preia datele privind vânzările și cheltuielile efectuate la spălătoria auto din str.Brîncuși 5, procesul-verbal al executorului judecătoresc privind imposibilitatea executării încheierii de numire a inculpatului în calitate de al doilea administrator, dosarul juridic de la Camera Înregistrării de Stat, prin care se atestă faptul că, în perioada respectivă responsabil de activitatea SRL „Privex-Prim” a fost V.Puiu, declarațiile privind TVA, care erau semnate de către V.Puiu și V.Volna, ignorându-se astfel și prevederile art.13 alin.(1) lit.a) din Legea contabilității și art.181, 190 alin.(1) Cod fiscal, din care rezultă că sarcina asigurării ținerii evidenței contabile este pusă în seama conducătorului întreprinderii, fapt, care nu a fost luat în considerație de către instanța de apel, odată ce nu a fost stabilit cine anume conducea activitatea întreprinderii și cine asigura ținerea evidenței contabile în perioada imputată inculpatului, precum și cine era responsabil de această activitate.

La fel, instanța de recurs a mai reținut că instanța de apel a omis să se pronunțe asupra argumentului apărării, în latura ce ține de netemeinicia concluziilor constatate în actul reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Privex-Prim” din 18.06.2012, ci s-a limitat doar la aprecierea pertinentei, concludenței și utilității acestei probe pe motiv că actul în cauză a fost semnat de către inculpat și nu a fost contestat de el conform procedurii

prevăzute de legislație, fără a da apreciere conținutului acestei probe, în special în coroborare cu declarațiile martorului A.Vîntea (executorul actului reviziei), care a declarat despre faptul că a efectuat revizia doar la subdiviziunea din str.Zelinski 11, în baza documentelor primare și declarațiilor TVA prezentate IFS, verificînd doar veniturile întreprinderii, însă nu și cheltuielile, astfel nefiind clară modalitatea de apreciere a sumei TVA necesară a fi achitată, odată ce determinarea acesteia este reglementată de prevederile art.101 Cod fiscal.

Astfel, în contextul argumentelor inculpatului privind imposibilitatea reflectării contabile a activității de la spălătoria auto din str.Brîncuși 5, din cauza lipsei de acces la administrarea și documentele întreprinderii, precum și în contextul lipsei unei aprecieri asupra temeiniciei concluziilor din actul de revizie, instanța de recurs a conchis că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nefiind respectate prevederile art.414 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, apelurile declarate de procuror și avocat au fost respinse ca fiind nefondate și menținută sentința.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinîndu-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului Ig.Rusu și, respectiv, vinovăției SRL „Privex-Prim” în săvîrșirea infracțiunii imputate.

În acest sens, instanța de apel a reținut că în acțiunile inculpaților se regăsește în totalitate latura obiectivă a infracțiunii de evaziune fiscală, manifestată atît prin includerea în documentele contabile, fiscale sau financiare, a unor date denaturate privind veniturile „Privex-Prim” SRL, cît și prin tănuirea unor obiecte impozabile, suma impozitului care urma să fie plătit depășind 1500 unități convenționale.

Totodată, instanța de apel a conchis că, prima instanță, corect a constatat necesitatea achitării inculpatului Ig.Rusu de comiterea infracțiunii incriminate, pe motiv că nu a fost săvîrșită de el, or, ținînd cont de prevederile art.50-51 Cod penal, art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, art.71 alin.(2) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr.135 din 14.06.2007, art.19 din Legea contabilității nr.113 din 27.04.2007 și art.187 alin.(3) lit.j) Cod fiscal, este imposibil de a stabili cu certitudine că anume Ig.Rusu a condus activitatea subdiviziunii societății cu genul de activitate - spălătorie auto și că anume lui i se datorează necorespunderea ținerii evidenței serviciilor prestate achitate în numerar și neînregistrarea în registrul de evidență a livrării de mărfuri și servicii a încasărilor din prestarea serviciilor în sumă totală de 341155,93 lei, inclusiv TVA la suma de 56859,32 lei, ce ar fi dus la prezentarea declarațiilor lunare privind TVA eronate și la micșorarea TVA, aferentă bugetului public național în sumă de 56859,32 lei, precum și nereflectarea evenimentelor fiscale în registrele contabile 241 „Casa”, 221 „Creanțe pe termen scurt aferente facturilor comerciale”, 611 „Venituri din vânzări” ale „Privex-Prim” SRL.

Consecvent, în susținerea soluției primei instanțe, instanța de apel a menționat că, la materialele cauzei lipsesc probe admisibile, pertinente, concludente și veridice ce ar dovedi întrunirea în acțiunile inculpatului Ig.Rusu a elementelor infracțiunii incriminate.

Cu referire la răspunderea penală și sancțiunea aplicată inculpatului „Privex-Prim” SRL pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a stabilit că în privința acestuia nu au fost reținute circumstanțe agravante prevăzute la art.77 Cod penal și că prima instanță corect a conchis că la individualizarea pedepsei urmează a fi luată în considerare perioada de activitate îndelungată a SRL „Privex-Prim”, lipsa abaterilor,

contextul conflictual în cadrul căruia s-a generat comiterea infracțiunii, precum și prevederile art.61 alin.(1) Cod penal, urmînd a fi aplicată o pedeapsă orientată spre minimul special stabilit.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele procurorului referitor la caracterul prea blînd al pedepsei aplicate, considerînd că acestea contravin principiul unei pedepse echitabile.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar:

- procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, pe motiv că la emiterea deciziei, instanța de apel a luat în considerație doar declarațiile inculpatului, nu le-a coroborat cu alte probe din dosar, precum și a dat o apreciere eronată probelor administrate, inclusiv actului reviziei economico-financiară tematică efectuată la SRL „Privex-Prim”, declarațiilor martorilor V.Puiu, A.Vîntea, care confirmă vinovăția inculpatului Ig.Rusu;

- inculpații Ig.Rusu, directorul persoanei juridice SRL „Privex-Prim” și avocatul Iu.Chirica în numele inculpaților care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Ig.Rusu să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de el, iar SRL „Privex-Prim” să fie achitat, pe motiv că fapta săvîrșită de persoana juridică nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea soluției date se invocă că, la emiterea deciziei, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și nu sînt întrunite elementele infracțiunii;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în perioada anilor 2010-2012 (imputată de acuzator), administratorul întreprinderii a fost V.Puiu, care a exercitat funcția dată din momentul fondării întreprinderii și pînă la rămînera definitivă, la 25.10.2012, a hotărîrii judecătorești privind excluderea lui din componența asociațiilor SRL „Privex Prim”, iar funcția de contabil-șef în perioada 2010-2012 a fost executată la fel de V.Puiu, fapt confirmat prin răspunsul IFS mun.Chișinău, declarațiilor privind TVA pe anii 2010-2011 semnate de V.Puiu și directorul comercial V.Volna, așa că prin prisma art.181, 190, 232 Cod fiscal și art.13 Legii contabilității 113/27.04.2007, persoana cu funcție de răspundere pentru ținerea evidenței și stingerea obligațiilor fiscale este V.Puiu, care a deținut în perioada respectivă funcția de administrator și contabil-șef;

- instanța nu a luat în considerație că declarațiile privind TVA ale SRL „Privex Prim” au fost întocmite, semnate și prezentate organelor competente de V.Puiu și V.Volna, iar răspunderea pentru evidența contabilă și, prin urmare, reflectarea tuturor operațiunilor îi revine lui V.Puiu ca administrator și contabil;

- instanța nu a ținut cont de faptul că în perioada anilor 2010-2012 Ig.Rusu nu a deținut nici calitatea de administrator și nici de contabil-șef al întreprinderii SRL „Privex-Prim”;

- în cauză lipsește latura obiectivă a componenței infracțiunii prevăzută de art.244 Cod penal, din care rezultă că acțiunile (inacțiunile) pot fi săvîrșite de o persoană în obligațiunile căreia sînt întocmirea documentelor contabile, fiscale sau financiare, iar funcția de administrator și contabil-șef cu drept de semnătură a fost executată de V.Puiu și nicidecum de Ig.Rusu;

- instanța a comis o eroare gravă la interpretarea componenței infracțiunii materiale în partea laturii obiective, or, reieșind din conținutul art.244 Cod penal, acțiunile (inacțiunile) pot fi săvîrșite de persoana în obligațiile căreia intră întocmirea documentelor contabile,

fiscale sau financiare, la caz, acestea au fost semnate de V.Puiu și V.Volna, dar nu de Ig.Rusu;

- instanța a ignorat hotărârile judecătorești din 08.12.2011 și 25.10.2012, privind excluderea lui V.Puiu din componența asociațiilor SRL „Privex-Prim”, pe motivul cauzării daunelor și comiterii fraudelor în detrimentul întreprinderii și gestionării unipersonale a întreprinderii, ascunderea venitului întreprinderii, neutilizarea aparatului de casă înregistrat pe adresa sediului SRL „Privex Prim” din str.Zelinski 11, neeliberarea bonurilor fiscale clienților, efectuarea încasărilor în numerar fără luarea la evidență contabilă;

- instanța a dat o apreciere eronată probelor administrate, și anume declarațiilor martorului A.Vîntea;

- instanța incorect a stabilit vina persoanei juridice în comiterea infracțiunii statuată de art.244 Cod penal, or, vina acesteia trebuie să fie în legătură causală cu vina asociațiilor care a luat astfel de decizii în scopul evaziunii fiscale, latura subiectivă a infracțiunii caracterizându-se numai prin intenție directă, care nu a fost probată, din care motiv persoana juridică urma a fi achitată din lipsa laturii subiective;

- instanța nu a luat în considerație că anume Ig.Rusu a informat organele despre faptul prezentării datelor denaturate în declarațiile privind TVA încă cu doi ani înainte de efectuarea reviziei și nu avea sens să atace actul, în care nu este stabilită vina lui.

9. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită sau să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, însă este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal constată, că aceste prevederi legale, deși sînt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

Conform art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificînd criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal constată că acestea sînt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a dat răspuns la motivele esențiale invocate de partea apărării în apel.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărîrii judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate de apelanți, unde au fost puse pentru discuție în instanța de apel, inclusiv unele argumente principale, invocate atît de partea acuzării, cît și de partea apărării, cum ar fi:

- instanța a apreciat eronat probele prezentate de partea acuzării - declarațiile martorilor V.Puiu, V.Volna, A.Vîntu, actul reviziei economico-financiară tematică efectuată

la SRL „Privex-Prim”, prin care se demonstrează vinovăția inculpaților Ig.Rusu și persoanei juridice SRL „Privex-Prim”;

- lipsa probelor suficiente ce ar demonstra intenția directă a inculpaților - latura subiectivă, la comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(1) Cod penal, în contextul că vina persoanei juridice trebuie să fie în legătură cauzală cu vina asociaților care a luat decizii în scopul evaziunii fiscale, latura subiectivă a infracțiunii caracterizându-se numai prin intenție directă;

- lipsa laturii obiective a componenței infracțiunii prevăzută de art.244 Cod penal, din care rezultă că acțiunile (inacțiunile) pot fi săvârșite de o persoană în obligațiunile căreia sînt întocmirea documentelor contabile, fiscale sau financiare, pe cînd Ig.Rusu nu era împuternicit cu astfel de obligațiuni, funcția de administrator și de contabil-șef al SRL „Privex-Prim” cu drept de semnătură a fost executată de V.Puiu;

- instanța a ignorat faptul că prin hotărîrile judecătorești din 08.12.2011 și 25.10.2012, V.Puiu a fost exclus din componența asociaților SRL „Privex-Prim”, pe motivul cauzării daunelor și comiterii fraudelor în detrimentul întreprinderii și gestionării unipersonale a întreprinderii, ascunderea venitului întreprinderii, neutilizarea aparatului de casă înregistrat pe adresa sediului SRL „Privex Prim” din str.Zelinski 11, neeliberarea bonurilor fiscale clienților, efectuarea încasărilor în numerar fără luarea la evidență contabilă, și alte argumente, care sînt descrise la pct.8 al prezentei decizii.

În opinia Colegiului penal, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra căroră instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat și detaliat, deoarece atît în opinia acuzării, cît și a apărării, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și a afecta temeinicia acestei hotărîri.

După cum se observă din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel s-a expus superficial acestor motive, pe cînd urma să dea răspunsuri argumentate pe fiecare motiv decisiv invocat de apelanți, nefiind suficient de a prelua motivele invocate în hotărîrea primei instanțe, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărîri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Totodată, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că SRL „Privex-Prim”, înregistrată ca plătitor de TVA la 01.09.2006, cu sediul pe str.Zelinski 11, și filiala acesteia de pe str.Brîncuși 5, cu genul de activitate - spălătorie auto, *au un singur cod fiscal 1003600060792* și, respectiv, toate documentele de evidență contabilă cu privire la venituri și cheltuieli aveau loc la sediul din str.Zelinski 11, pe cînd reieșind din declarațiile specialistului A.Vîntu, revizia economico-financiară a fost efectuată privind evidența contabilă doar la filiala din str.Brîncuși 5, pentru perioada anilor 2009-2011, nefiind verificată pe deplin declararea, calcularea și achitarea taxelor și impozitelor la bugetul public național de către SRL „Privex Prim”.

Colegiul consideră pripită constatarea instanței de apel că nereflectarea în registrele contabile 241 „Casa”, 221 „Creanțe pe termen scurt aferente facturilor comerciale”, 611 „Venituri de vânzări” ale SRL „Privex Prim”, probează acțiunile persoanei juridice de comiterea infracțiunii incriminate, de rînd ce prin același act de revizie economico-financiară tematică, reținut de instanța de apel, rezultă că *nu a fost stabilită plenitudinea declarării, calculării și achitării taxelor și impozitelor la bugetul public național de către SRL „Privex Prim”*.

De asemenea, instanța de apel nu a constatat cert de către cine anume au fost semnate și prezentate organelor de resort dările de seamă fiscale și declarațiile lunare privind TVA pe anii 2010-2011 a SRL „Privex-Prim” și dacă faptele persoanei juridice, reieșind din

stipulările art.13 al Legii Contabilității, art.181 alin. (1), 190, 232 Cod fiscal, întrunesc elementele laturii obiective și subiective a infracțiunii imputate.

Astfel, Colegiul atestă că, instanța de apel în decizie urma să analizeze argumentele importante invocate de apelanți și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecărui motiv invocat.

Mai mult, instanța a indicat că la materialele cauzei lipsesc probe ce ar dovedi *întrunirea în acțiunile inculpatului Ig.Rusu a elementelor infracțiunii incriminate*, totodată a menținut sentința de achitare a acestuia pe motiv *că fapta nu a fost săvârșită de el*, astfel făcând două concluzii contradictorii.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns la toate motivele invocate de către apelanți, care în opinia lor au importanță în cauză. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, astfel cum prevede dispoziția art.435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Concomitent, analizând hotărârea contestată, Colegiul observă că instanța de apel a ignorat indicațiile stipulate în pct.7 al deciziei anterioare a instanței de recurs din 21.07.2015, prin care s-a admis recursul ordinar declarat de partea apărării, fiind casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, la care instanța *urma să judece apelurile în strictă conformitate cu limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, odată ce inculpatului Ig.Rusu i se incriminează comiterea evaziunii fiscale a întreprinderii, prin includerea în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date denaturate privind veniturile, prin tănuirea unor obiecte impozabile și suma impozitului care trebuia să fie plătită depășește 1500 unități convenționale, pe când în cauză, nu a fost stabilit cine la SRL „Privex Prim” era responsabil de ținerea evidenței contabile și prezentarea datelor respective organelor de resort (IFS).*

Astfel, Colegiul atestă faptul ignorării de către instanța de apel a prevederilor art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, unde este stipulat că *pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.*

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal atestă temeiuri de casare a deciziei atacate și în latura stabilirii pedepsei, fiind constatată prezența unei erori, și anume.

Din materialele dosarului rezultă că fapta infracțională imputată inculpaților a fost comisă în perioada anilor 2010-2011, iar instanțele nu au luat în considerație faptul că la acel moment redacția art.244 alin.(1) Cod penal, prevedea *„evaziunea fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor prin includerea în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile ori prin tănuirea altor obiecte impozabile, dacă suma impozitului care trebuia să fie plătit depășește 2.500 unități convenționale, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 2 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 1.000 la 3.000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate”*, spre deosebire de redacția aceleași sancțiuni de la data judecării cauzei.

Astfel, în cazul în care instanța a ajuns la concluzia privind vinovăția persoanei juridice, urma să se conducă de prevederile art.8 Cod penal, potrivit căruia caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar conform art.10 alin.(2) Cod penal, legea penală care înăsprește

pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Erorile menționate sînt erori de drept procedural și se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs, din care motiv recursurile ordinare declarate de procuror, de avocatul Iu.Chirica în numele inculpaților Ig.Rusu și persoana juridică SRL „Privex-Prim” și de inculpați urmează a fi admise.

Avînd în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, inclusiv să se pronunțe argumentat asupra motivelor invocate în apelurile și recursurile declarate, iar în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.414, 417 Cod de procedură penală.

Procedura de rejudecare și limitele acesteia se va desfășura în condițiile prevăzute la art.436 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, de avocatul Chirica Iurie în numele inculpaților Rusu Igor și persoana juridică SRL „Privex-Prim” și inculpați, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 și dispune rejudecarea cauzei în privința acestora în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 19 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun